

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Ali-Baba și cei patruzeci de hoți

Existau demult doi frați. Unul se numea Cassim, iar celălalt, Ali-Baba. Când tatăl lor mori, nu le lăsa decât puțină avere, pe care însă le-o împărțise în mod egal. După felul cum le împărțise averea, se părea că vor trăi în aceeași categorie socială, dar soarta hotărâse altfel.

Cassim se însură cu o femeie dintr-o familie înșărită și, la puțin timp după căsătorie, ea moșteni o prăvălie mare plină cu mărfuri și mai mult pământ în țară care-l făcură dintr-o dată fericit și, totodată, unul dintre cei mai bogati negustori ai țării.

Ali-Baba, dimpotrivă, se căsătorii cu o femeie țărănească și rău.

El, Era lipsit de tot.

REGIS

Traducere: N. Ionescu

Ilustrații: DEM

Editura REGIS

www.edituraregis.ro

Tel./Fax: 021.222.26.16; 0744.75.65.86

Într-un mare oraș din Persia, trăiau demult doi frați. Unul se numea Cassim, iar celălalt, Ali-Baba. Când tatăl lor muri, nu le lăsa decât puțină avere, pe care însă le-o împărțise în mod egal. După felul cum le împărțise averea, se părea că vor trăi în aceeași categorie socială, dar soarta hotărâse altfel.

Cassim se însură cu o femeie dintr-o familie înstărită și, la puțin timp după căsătorie, ea moșteni o prăvălie mare plină cu mărfuri și mai mult pământ la țară care-l făcură dintr-odată fericit și, totodată, unul dintre cei mai bogați negustori ai orașului.

Ali-Baba, dimpotrivă, se căsători cu o femeie tot atât de săracă precum el. Era lipsit de multe și n-avea altă

... trei măgari care erau toată averea lui

ocupație pentru a-și câștiga pâinea și a-și întreține familia decât să taie lemne într-o pădure învecinată și să le vândă la oraș, aducându-le pe spinările a trei măgari care erau toată averea lui.

Într-o zi, Ali-Baba tocmai terminase de tăiat lemne destule pentru a-și încărca măgarii când, deodată, zări o pulbere groasă care se ridica în aer și venea spre locul unde se afla el. Își aținti privirea și desluși o ceată de oameni călare care se apropia destul de repede.

Deși nu se vorbea despre așa ceva în țară, Ali-Baba se gândi că acești călăreți puteau să fie niște hoți. Fără să-l preocupe ce se va întâmpla cu măgarii, socoti că e bine să se îngrijească de viața lui.

Se urcă într-un copac mare, ale cărui ramuri, chiar de la o mică

*Se urcă într-un copac mare și se așează în
așa fel ca să poată vedea fără a fi văzut.*

înălțime, se răsfirau atât de aproape unele de altele, încât alcătuiau un adevărat ascunziș, și se așează în așa fel ca să poată vedea fără a fi văzut.

Pe de altă parte, copacul se afla lângă o stâncă singuratică, mult mai înaltă decât el și atât de prăpăstioasă, încât nu se putea ajunge în vârful ei pe nicăieri.

Călăreții, mari, puternici și bine înarmați, ajungând în apropierea stâncii, descălecară, iar Ali-Baba numără patruzeci de voinici. După chipul și după felul cum mânuiau armele pe care le aveau asupra lor, își dădu seama că sunt hoți.

Și nu se înșela!

Erau, într-adevăr, hoți! Se duceau departe să facă tâlhării, iar aici era locul lor de întâlnire.

Fiecare călăreț scoase frâul calului său și îl agăță de-o creangă, apoi

puse după gâtul calului câte o traistă plină cu orz. După aceea toți își luară cuferele aduse pe cai - și cele mai multe dintre cufere i se părură lui Ali-Baba atât de grele, încât socoti că erau pline cu monede de aur și de argint.

Cel mai chipeș dintre ei, și pe care Ali-Baba îl socoti a fi căpetenia lor, cărându-și cufărul ca și ceilalți, se apropie de stâncă, trecând pe lângă copacul în care era ascuns Ali-Baba, și, după ce-și făcu loc printre arbori, pronunță aceste cuvinte:

„Sesam, deschide-te!”

Ali-Baba auzea și vedea totul.

Îndată ce căpitanul hoților pronunță aceste cuvinte, o ușă se deschise în stâncă, iar când toți intrară, ușa se închise singură.

Hoții rămaseră mult timp înăuntru.

Ali-Baba, care se temea ca nu cumva vreunul dintre ei să iasă și să

dea peste el tocmai când ar încerca să plece, fu silit să rămână în copac și să aștepte cu răbdare.

Se gândi să ia cei doi cai aflați la umbra copacului, încălecând unul, ducându-l pe celălalt de căpăstru și mânând și cei trei măgari ai săi spre oraș, dar teama îl făcu să apuce calea cea bună.

În sfârșit, ușa se deschise și cei patruzeci de hoți ieșiră.

Deși căpitanul intrase ultimul, el ieși primul. După ce trecură toți prin fața lui, Ali-Baba îl auzi spunând aceste cuvinte:

„Sesam, închide-te!”

Și îndată ușa se închise. Fiecare își înșeuă calul, puse cufărul la spate și încălecă. Când căpitanul văzu că toți erau gata de plecare, trecu în capul cetei și porniră la trap pe același drum pe care veniseră.